

opusdei.org

Thư Đức Giám quản – tháng 3 năm 2016

Lòng khao khát được gieo rắc bình an và niềm vui vào mọi tâm hồn, là mẫu số chung của các việc làm của lòng thương xót, được minh họa trong thư bằng các gương sáng khiêm nhu và bác ái của Chân phước Alvaro del Portillo.

14-03-2016

Các con yêu dấu. Xin Chúa Giêsu thương gìn giữ các con!

Cách đây vài ngày, cha đã truyền chức phó tế cho 6 người anh em

trong Giáo đoàn, những người sẽ được thụ phong linh mục trong tương lai. Các con hãy kết hiệp với cha trong lời tạ ơn vì hồng ân từ trời này, và chúng ta hãy cầu nguyện cùng Thiên Chúa cho Giáo Hội và cho Hội sẽ không bao giờ thiếu các thừa tác viên trung thành, những người sẽ chỉ làm việc và dành trọn đời mình phục vụ phần rỗi các linh hồn. Hãy sử dụng Năm Thánh Lòng Thương Xót này để gia tăng cầu nguyện cho Giáo Hội và thế giới, kết hợp chặt chẽ với các ý nguyện của Đức Thánh Cha.

Lòng thương xót của Thiên Chúa biến đổi tâm hồn con người; lòng thương xót ấy cho phép chúng ta, đến lượt mình, với trải nghiệm về một tình yêu trung thành, cũng trở nên đầy lòng thương xót. Như một phép lạ luôn được làm mới, lòng thương xót của Thiên Chúa chiếu tỏa trong cuộc sống của chúng ta, tạo cảm hứng cho mỗi người chúng ta biết yêu người lân cận và tận

hiến mình cho những việc mà truyền thống Giáo Hội gọi là những mối thương người về phần hồn và phần xác. [1]

Trong những tháng này, chúng ta hãy xét xem tình yêu của chúng ta đối với Thiên Chúa sẽ dẫn chúng ta đến việc quan tâm đến tha nhân, vì lợi ích thiêng liêng và vật chất của họ như thế nào. Các việc bác ái chứng tỏ rằng tình yêu của chúng ta đối với Thiên Chúa là thật, như Thánh Gioan giải thích: *Nếu ai nói “Tôi yêu mến Thiên Chúa” mà lại ghét anh em mình, người ấy là kẻ nói dối; vì ai không yêu thương người anh em mà họ trông thấy thì không thể yêu mến Thiên Chúa mà họ không trông thấy. Đây là điều răn mà chúng ta đã nhận được từ nơi Người, ai yêu mến Thiên Chúa thì cũng yêu thương anh em mình. [2]*

Ngày 11 tháng 3, kỷ niệm sinh nhật của Cha Don Alvaro, chúng ta sẽ rất vui khi nhớ đến người tôi tớ tốt lành

và trung tín này của Thiên Chúa. Nếu Hội Thánh đã tuyên phong Ngài là Chân phước và tôn vinh Ngài trên bàn thờ, đó là vì Ngài đã thể hiện nơi bản thân mình, với hết lòng trung thành, tinh thần Opus Dei mà Ngài đã học được từ Thánh Josemaría. Cha Don Alvaro không bao giờ nhắm đến việc tỏa sáng, hoặc đặt mình ngang hàng với Cha Thánh Josemaria. Với lòng khiêm nhu chân thành sâu xa, Ngài thường bảo rằng mình chẳng là gì, ngoài việc là cái bóng của Đấng Sáng lập, là một dụng cụ mà Cha Thánh sử dụng, vì đó là ý Chúa, để từ trời tiếp tục hướng dẫn *Công việc của Thiên Chúa!*

Có một giai thoại nhỏ giúp chúng ta hiểu được thái độ khiêm nhu sâu sắc này của Cha Don Alvaro. Trong những cuộc họp mặt với Cha Thánh Josemaría, nếu có ai đó đến ngồi cạnh Don Alvaro, Ngài lập tức bảo: “Đến với Cha chúng ta đi!” Đó luôn là thái độ của Ngài: dẫn dắt anh chị em

mình – và sau này là con cái trong Opus Dei – hướng về Đấng Sáng lập, là *kênh chính thống*, như Ngài giải thích, để học hỏi, thể hiện và sống tinh thần Opus Dei. Ngài không bao giờ muốn ai đặt mình ngang với Cha Thánh, vì Ngài ý thức rằng Thiên Chúa đã sắp đặt mọi thứ để Thánh Josemaría là người đầu tiên và duy nhất thể hiện đầy đủ tinh thần Opus Dei.

Về sự khiêm nhường của Cha Thánh Josemaria, vốn luôn là một bài học rõ ràng cho chúng ta và cũng là cho Cha Don Alvaro, cha chỉ muốn đưa ra một ví dụ nhỏ. Lúc ấy Hội chúng ta nhận được một phê chuẩn của Tòa Thánh, Cha Josemaria đang nghe tin tức của đài phát thanh Vatican. Khi người phát ngôn viên bắt đầu nói Ngài, mọi người thấy dường như Cha Thánh cố thu mình lại, có vẻ như Ngài đang ngại ngùng; đó là một biểu hiện hùng hồn cho những gì Cha Thánh thường nói về mình bằng

những lời kinh phụng vụ, trích từ một trong những bài thánh thi về Thánh Thể: *servus pauper et humilis* [3], con chẳng là gì ngoại trừ một đày tớ nghèo hèn và khiêm nhường.

Cha xin chia sẻ tiếp về việc thực hành bác ái đối với người lân cận, và cha muốn tập trung vào một số việc thương người về mặt thiêng liêng. Trước tòa phán xét, Chúa sẽ hỏi chúng ta về cách chúng ta đã nỗ lực thế nào để giảm bớt nỗi lo về nhu cầu vật chất của người lân cận, nhưng chúng ta cũng sẽ phải trả lời các câu hỏi khác như: **Chúng ta có giúp đỡ người khác vượt qua những nỗi nghi nan là nguyên nhân khiến họ rơi vào tuyệt vọng và cô đơn không? Chúng ta có giúp tha nhân thoát khỏi sự dốt nát mà hàng triệu người đang rơi vào, đặc biệt là những trẻ em đang bị tước đoạt các phương tiện cần thiết để thoát khỏi vòng vây nghèo đói? Chúng ta có đến bên những người**

đang cô đơn và đau khổ không? Chúng ta có tha thứ cho những người đã xúc phạm ta và khước từ mọi hình thức oán giận và căm thù thường dẫn đến bạo lực? Chúng ta có được lòng kiên nhẫn như Thiên Chúa, Đấng đã rất kiên nhẫn với chúng ta không? Và chúng ta có cầu nguyện với Chúa cho anh chị em chúng ta không? [4]

Trong danh sách các việc thiêng liêng của lòng thương xót mà Đức Giáo Hoàng liệt kê trên, chúng ta có thể khám phá ra một mẫu số chung: đó là lòng khát khao gieo rắc bình an vào tâm hồn con người. Cha nhớ lần nọ khi người ta hỏi Thánh Josemaría về ý nghĩa của lời chào mà các Kitô hữu tiên khởi sử dụng để chào nhau, và chúng ta cũng sử dụng trong Hội, Ngài đã trả lời: ***Pax! Chúng ta không hét to lên, nhưng chúng ta cố gắng mang bình an theo chúng ta đến bất cứ nơi nào chúng ta hiện diện. Vì vậy, khi những ngọn sóng bắt***

đầu hình thành cơn bão, chúng ta sẽ đổ vào niềm đam mê của chúng ta và của người khác một chút hiểu biết, một chút tình huynh đệ; tất một lời, một chút tình yêu. Chúng ta mang đến bình an và chúng ta để lại bình an.

Pax vobis! Bạn nhớ không?

Clauius ianuis (Ga 20,26), tất cả các cửa đều đóng kín, và Người đến đứng giữa họ, và nói: “Bình an cho anh em.” Vậy đó: Đôi khi chúng ta cũng thấy các cửa đều đóng kín chống lại chúng ta trên trần gian này. Nhưng không vì thế mà chúng ta đánh mất bình an, ngược lại chúng ta phải chia sẻ bình an cho người khác: pax vobis, bình an cho anh em.[5]

Cha Thánh còn nói thêm: Khi đối mặt với hiểu lầm, vu khống có tổ chức, dối trá và phỉ báng..., phải luôn duy trì sự ôn hòa bất di bất dịch. Cha cầu xin Chúa Giêsu Kitô

dạy cho các con điều ấy. Cha đã có các thầy dạy này: trước tiên là mái ấm Kitô giáo của cha mẹ của Cha, và sau là Chúa Thánh Thần – Cha không ngại nói điều đó, bởi vì đó không phải là sự tự kiêu. [6]

Vị kế nhiệm đầu tiên của Cha Thánh đã nắm rất rõ bài học này, và do đó Ngài đã làm mọi điều có thể để chăm lo cho các nhu cầu tâm linh và vật chất của những người mà Ngài gặp trong cuộc sống. Nhiều người trong chúng ta còn nhớ cách Cha Don Alvaro tiếp đón thật tử tế những người đến giải bày những lo lắng của mình với Ngài, và cảm giác bình an họ cảm nhận khi trở về với đời sống thường nhật, thậm chí chỉ là sau một cuộc trò chuyện ngắn với Ngài. Ngài thực sự biết cách làm thế nào để gieo rắc an bình và vui tươi quanh mình, và Ngài luôn nói rằng mình đang cố gắng để chuyển tải những gì Ngài đã nghe được nơi Cha Thánh. Có vô số chứng từ xác nhận điều đó.

Thánh Josemaría gọi các con cái mình là những **người đi gieo rắc bình an và niềm vui** – đó cũng chính là những lời Đức Thánh Cha đã dùng trong một bản văn khi nói về các thành viên Opus Dei. Cha khuyên những ai muốn hưởng lợi ích từ tinh thần này, cho dù là hoặc không là thành viên Opus Dei, đều nên nỗ lực đáp ứng các nhu cầu tâm linh của những người mà mình thường xuyên tiếp xúc hoặc tình cờ gặp gỡ. Hãy sẵn sàng chào đón họ; cho họ thấy rằng ta luôn sẵn sàng lắng nghe những ưu tư, cho họ những lời khuyên thích hợp nếu họ yêu cầu; an ủi những ai đang đau khổ vì bệnh tật của bản thân hay của người khác, hoặc vì sự qua đời của một người thương yêu, hoặc vì những lý do khác như thất nghiệp trong cuộc khủng hoảng kinh tế hiện nay ở nhiều nước. Đôi khi ta chẳng đưa ra được giải pháp gì, nhưng điều không bao giờ được thiếu là thái độ thân thiện của chúng ta, cùng với lời cầu nguyện và sự nâng

đỡ của chúng ta, chia sẻ những âu lo và khó khăn của họ.

Thánh Phaolô viết: *Chúc tụng Thiên Chúa là Thân Phụ Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta. Người là Cha giàu lòng từ bi lân ái, và là Thiên Chúa hằng sẵn sàng nâng đỡ ủi an. Người luôn nâng đỡ ủi an chúng ta trong mọi cơn gian nan thử thách, để sau khi đã được Thiên Chúa nâng đỡ, chính chúng ta cũng biết an ủi những ai lâm cảnh gian nan khốn khó. [7]*

Thánh Josemaría thường nói rằng **mọi người đều cần tình thương và chúng ta trong Hội cũng cần điều đó. Hãy làm tất cả những gì bạn có thể, không phải theo cảm tính, để gia tăng tình thương chúng ta dành cho nhau. Hãy bận tâm làm sao cho người khác có được sự sống của Thiên Chúa, luôn đảm bảo rằng họ có thể cậy dựa vào sự giúp đỡ của bạn, tình thương của bạn, và việc sửa lỗi trong tình**

huynh đệ.[8] Đó là cách chúng ta phải cư xử với mọi người, nhưng đặc biệt – vì lòng bác ái phải có thứ tự - với những người con của Chúa trong Opus Dei hoặc những người tham gia các hoạt động tông đồ của chúng ta, và đồng thời với hết thảy mọi người, bởi vì từng người và mỗi người đều là mối quan tâm của chúng ta.

Chân Phước Alvaro, theo những chỉ dạy của Thánh Josemaría, cho biết rằng để là *người đi gieo rắc bình an và niềm vui* trên mọi nẻo đường trần thế, “bạn phải tích lũy một kho tàng vĩ đại của bình an trong chính tâm hồn mình. Bằng cách đó, bạn sẽ có thể cho người khác thật nhiều, bắt đầu với những người gần gũi nhất: người thân, bạn bè, đồng nghiệp và những người quen biết.” [9]

Trong nửa sau của tháng này, phụng vụ mời gọi chúng ta hân hoan mừng các lễ khác nhau. Theo tuần tự, trước tiên là ngày 19 tháng 3, lễ Thánh

Giuse, quan thầy của Giáo Hội và của Hội, ngày mà chúng ta sẽ làm mới lời cam kết yêu thương nối kết chúng ta với Thiên Chúa trong Opus Dei. Đó là một ngày tuyệt vời để cầu nguyện cho các ơn gọi tận hiến cho Thiên Chúa trong đời linh mục, tu trì, hay ở giữa thế gian, được gia tăng cả về số lượng và chất lượng.

Ngay sau đó, ngày 20 tháng 3, bắt đầu Tuần Thánh, mà đỉnh điểm là ngày 27, Chúa nhật Phục Sinh. Chúng ta hãy cố gắng sống những ngày cuối Mùa Chay với nỗ lực canh tân; bằng cách đó, chúng ta sẽ chia sẻ sâu sắc hơn niềm vui Phục Sinh.

28 tháng 3 là ngày kỷ niệm thụ phong linh mục của Thánh Josemaría, và năm nay trùng với thứ Hai sau lễ Phục Sinh: điều đó thêm một lý do để vui mừng và tri ân Thiên Chúa đã ban cho Hội Thánh một vị thánh tâm cỡ như Cha chúng ta, người đã hoàn toàn trung thành vâng phục, mở ra

những con đường nên thánh trên trần gian cho vô số người nam và nữ. Vào ngày cuối tháng, chúng ta sẽ nhớ lại ngày mà Minh Thánh Chúa được bảo lưu lần đầu tiên trong một Trung tâm của Hội. Đó là vào năm 1935 tại Trung tâm Ferraz Residence. Kể từ thời đó, biết bao hồng ân Thiên Chúa đã tuôn đổ trên Opus Dei và các hoạt động tông đồ của Hội! Các con của cha, chúng ta hãy dâng lời tạ ơn về sự gần gũi này của Đức Giêsu, qua việc đặt mọi nỗ lực của chúng ta vào việc tôn sùng Thánh Thể.

Chúng ta hãy tiếp tục cầu nguyện cho Đức Thánh Cha, cho các vị trợ tá của Ngài trong giáo triều, các Giám mục và Linh mục trên toàn thế giới, để, *một lòng và một ý* [10], các Ngài có thể đặt mọi năng lượng của mình vào việc phục vụ toàn thế giới, vì vinh quang của Thiên Chúa.

Với tất cả lòng yêu mến, Cha đặc biệt chúc lành cho các con.

Cha của các con,

X Javier

Roma, ngày 1 tháng 3 năm 2016

Ghi chú:

[1]Đức Thánh Cha Phanxicô, Thông điệp mùa Chay 2016, 4/10/2015

[2] Xem 1 Ga 4, 20-21.

[3] Giờ kinh Phụng vụ, Bài đọc Lễ kính Mình Máu Chúa, Thánh thi *Sacris solemniis*, của Thánh Tôma Aquinô.

[4] Đức Giáo Hoàng Phanxicô, Tông sắc *Dung Nhan Lòng Thương Xót*, 11/04/2015, số 15.

[5]Thánh Josémaria, Ghi chép trong một cuộc họp mặt gia đình, 01/01/1971.

[6] *Tài liệu đã dẫn.*

[7] X. 1 Cr 1, 3-4.

[8] Thánh Josémaria, Ghi chép trong một cuộc họp mặt gia đình, 06/10/1968.

[9] Chân phước Alvaro, Bài giảng 30/03/1985 (“Rezar con Alvaro del Portillo”, Ed. cobel, 2014, tr. 44).

[10] X. Cv 4, 32.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
vi-vn/article/thu-duc-giam-quan-
thang-3-nam-2016/](https://opusdei.org/vi-vn/article/thu-duc-giam-quan-thang-3-nam-2016/) (28-03-2025)